RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0782 van 18 november 2014 in de zaak 1213/0651/A/4/0612

In zake: de heer Paul VAN THIELEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 juni 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 11 april 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer Marcel BEIRINCKX, hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 3 december 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een bestaand vrijstaand duivenhok en het oprichten van een bijgebouw/duivenhok.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Nijlen, Bevel-Dorp 9 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nr. 27 P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 juni 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo VAN LOMMEL die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 6 september 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "regulariseren van een bestaand vrijstaand duivenhok en het oprichten van een bijgebouw/duivenhok tot een totale oppervlakte van 75 m²".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', deels gelegen in woongebied en deels in agrarisch gebied. Het te regulariseren duivenhok is deels in woongebied en deels in agrarisch gebied gelegen. Het nog op te richten duivenhok is volledig in agrarisch gebied gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen weigert op 3 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"

Links en rechts van huidige aanvraag, maken de percelen deel uit van een goedgekeurde niet-vervallen verkaveling 011/012(1) van 14 oktober 1966. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van deze verkaveling mogen bijgebouwen ingeplant worden op de achterste perceelsgrens (in agrarisch gebied) of op minimum 3 meter afstand van de erfscheiding. Vanuit dit standpunt is de inplanting van het bestaande en nieuwe duivenhok inpasbaar in de ruimtelijke context.

Het bestaande duivenhok situeert zich in de zone voor bijgebouwen, maar volgens de afbakening van het gewestplan, ligt het duivenhok gedeeltelijk in woongebied en gedeeltelijk in agrarisch gebied. De inplanting van een bijgebouw dient te gebeuren op minimum 3m van de grens van het agrarisch gebied.

Het nieuwe duivenhok wordt volledig ingeplant in agrarisch gebied.

Dit is strijdig met de stedenbouwkundige voorschriften en is stedenbouwkundig niet aanvaardbaar.

Het voorgestelde ontwerp is niet verenigbaar met de planning voor het gebied, het brengt een verdere inrichting van het gebied in het gedrang, de goede ruimtelijke ordening wordt geschaad.

. . . '

De aanvrager van de vergunning tekent tegen deze beslissing op 28 december 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 februari 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"...

8. LEGALITEIT: niet OK

. . .

Toelichting

Het bestaande (te regulariseren) duivenhok ligt gedeeltelijk in agrarisch gebied, het nieuwe duivenhok zelfs volledig. Beide duivenhokken worden niet opgetrokken in functie van een agrarische of para-agrarische activiteit en zijn in strijd met de gewestplanbestemming. Beide zijn geen vergund geachte of vergunde zonevreemde constructies en vallen niet onder de afwijkingsmogelijkheden (art. 4.4.10 van de Vlaamwe Codex) voor zonevreemde constructies.

9. GOEDE RO: niet OK

Toelichting:

- De percelen links en rechts van de aanvraag zijn gelegen in de goedgekeurde niet-vervallen verkaveling 011/012(1) van 14 oktober 1966. Volgens de voorschriften van deze verkaveling mogen bijgebouwen (bergplaatsen en hokken) worden ingeplant in de strook voor afzonderlijke bijgebouwen, ofwel op de erfscheiding ofwel op minimum 3 meter van de erfscheiding.
- Achter de bestaande woning werden echter reeds meerdere losstaande bijgebouwen (schuren, stallingen, ...) opgericht, die samen een oppervlakte van meer dan 80m² hebben. De aanvraag beoogt 75m² aan bijkomende bijgebouwen, wat betekent dat 18% van het perceel bebouwd wordt. De maximale toegelaten oppervlakte van de gezamenlijke gebouwen voor de percelen links en rechts bedraagt 10% van de perceeloppervlakte, zoals vastgelegd door de voorschrijten van de eerder genoemde verkaveling. Het beoogde project overschrijdt hiermee de ruimtelijke draagkracht van het perceel.
- Het oprichten van twee duivenhokken met een gezamenlijke oppervlakte van 75m² wijst op een eerder intensieve uitoefening van de duivensport. De aanvraag overschrijdt de aanvaardbare te verwachten hinder voor de omliggende woningen.

...,

Na de hoorzitting van 26 februari 2013 beslist de verwerende partij om een openbaar onderzoek te houden. Er wordt een openbaar onderzoek georganiseerd van 18 maart 2013 tot en met 16 april 2013.

Op 21 maart 2013 werd een proces-verbaal opgesteld waarin wordt vastgesteld dat er twee duivenhokken niet zijn getekend op het plan van de bestaande toestand bij de regularisatieaanvraag en dat bepaalde afmetingen op deze plannen niet correct zijn weergegeven.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van onbekende datum om zijn oorspronkelijk verslag te behouden en aan te vullen met de volgende gegevens:

"..

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat de gemeente Nijlen op 27 maart een procesverbaal ontving, dat op 21 maart 2013 door de Lokale Politie Berlaar-Nijlen werd opgesteld naar aanleiding van het openbaar onderzoek. De dienst ruimtelijke ordening werd door één van de buren van het perceel van de voorliggende aanvraag op de hoogte gebracht dat:

- er gebouwen en verhardingen ontbreken op het plan dat de huidige toestand moet weergeven;
- de foto's bij de aanvraag op een dusdanige wijze werden genomen dat de op het plan weggelaten constructies niet zichtbaar zijn.

Naar aanleiding van deze melding heeft de Lokale Politie een terreinbezoek gebracht en een proces-verbaal opgesteld. Dit proces-verbaal, zoals in bijlage, toont aan dat de zogenaamde bestaande situatie, zoals deze door de aanvrager wordt weergegeven op het inplantingsplan van de aanvraag, niet volledig overeenstemt met de werkelijke bestaande toestand, zoals vastgesteld door de Lokale Politie.

Allereerst worden niet alle bestaande bijgebouwen in de achtertuin weergegeven op het inplantingsplan. Het inplantingsplan maakt melding van één, namelijk het te regulariseren, bestaand duivenhok. In werkelijkheid staan er 3 bijgebouwen in de achtertuin. Zowel links als rechts van het te regulariseren duivenhok staan een tweede en een derde duivenhok met een geschatte oppervlakte van respectievelijk 12,3m² en 8m².

Op de plaats waar het inplantingsplan het nieuwe duivenhok voorziet, bevindt zich vervolgens reeds een betonnen vloerplaat (31m²), die dubbel zo groot is dan het geplande duivenhok (15,5m²).

Aan de rechterkant van de achtertuin bevindt zich een met klinkers verharde vloer, die eveneens niet staat aangeduid op het inplantingsplan. Deze vloer heeft een geschatte oppervlakte van 24m².

Hierbij komt dat ook niet alle verharde klinkerpaden naar de duivenhokken en naar de andere constructie correct worden weergegeven op het inplantingsplan.

De totale oppervlakte van de constructies in de achtertuin, de verharde klinkerpaden buiten beschouwing gelaten, bedraagt volgens het proces-verbaal 135m². Die stemt niet overeen met aanvraag, die aangeeft dat het gaat om 2 duivenhokken met een oppervlakte van 75m². het feit dat de betonnen vloerplaat, dubbel zo groot is dan het geplande duivenhok doet bovendien vermoeden dat het geplande duivenhok in werkelijkheid groter zal worden gebouwd dan eventueel vergund.

De bijgebouwen, die vlak achter de woning werden opgericht, staan volgens het procesverbaal wel correct aangegeven op het inplantingsplan. Deze bijgebouwen hebben een geschatte oppervlakte van ruim 80m².

Dit betekent dat de gezamenlijke oppervlakte van alle constructies, de verharde klinkerpaden buiten beschouwing gelaten, op het perceel minstens 215m2 bedraagt. Hierdoor komt de ruimtelijke draagkracht van het perceel in het gedrang komt.

Tenslotte, dit wordt ook bevestigd in het proces-verbaal, kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een beroepsbezigheid. De omvang van de constructies wijzen op het professioneel kweken en beoefenen van de duivensport. ..."

De verwerende partij beslist op 11 april 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

RvVb - 4

"

Beoordeling

De beoordeling beperkt zich tot het te regulariseren duivenhok en het nieuw op te richten duivenhok, die het onderwerp zijn van de voorliggende aanvraag. De overige constructies op het perceel, die volgens het eerder genoemde proces-verbaal werden opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning, maken geen deel uit van de voorliggende aanvraag en dienen afzonderlijk beoordeeld te worden bij een eventuele regularisatieaanvraag.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebied en agrarisch gebied. Het bestaande (te regulariseren) duivenhok ligt gedeeltelijk in woongebied en gedeeltelijk in agrarisch gebied. Het nieuw op te richten duivenhok ligt volledig in agrarisch gebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

. . .

De deputatie oordeelt dat de duivenhokken worden opgericht in functie van een professionele duivenmelkerij, met de kenmerken van een bedrijf. Alle duivenhokken op het perceel en de bijhorende duiven zijn eigendom van de BVBA Laarhoeve, met maatschappelijke zeetel te 2560 Nijlen, Bevel-Dorp 9. De kweek en de duivensport zijn een beroepsbezigheid van de zaakvoerder.

Op basis van de toetsing (zie onder) aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, oordeelt de deputatie dat de taken van het bedrijf niet van die aard zijn dat ze om redenen van de goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd. Het bedrijf, de voorzieningen en de inrichtingen zijn verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en kunnen worden toegestaan, voor het gedeelte gelegen in woongebied.

Voor het gedeelte in agrarisch gebied, oordeelt de deputatie dat de professionele duivenmelkerij kan beschouwd worden als een para-agrarisch bedrijf, waarvan de activiteit onmiddellijk aansluit bij de landbouw en erop afgestemd is.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De percelen links en rechts van de aanvraag zijn gelegen in de goedgekeurde nietvervallen verkaveling 011/012(1) van 14 oktober 1966. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van deze verkaveling mogen bijgebouwen (bergplaatsen en hokken) worden ingeplant in de strook voor afzonderlijke bijgebouwen, ofwel op de erfscheiding ofwel op minimum 3 meter van de erfscheiding. Door hun beperkte omvang hebben de duivenhokken de kenmerken van een bijgebouw. Vanuit deze invalshoek oordeelt de deputatie dat beide constructies verzoenbaar zijn met de plaatselijke ruimtelijke context.

De percelen links en rechts van de aanvraag beschikken beiden over een achtertuinzone. Achteraan grenst het perceel van de aanvraag aan een dwarsliggend

perceel, dat is bebouwd met een serre, veeschuilplaats en loods. Het perceel van de aanvraag ligt hierdoor zodanig ingesloten tussen bestaande volumes dat de deputatie van oordeel is dat de aanvraag zich feitelijk situeert in een achtertuinzone. Gelet op deze plaatselijke omgevingskenmerken is er geen enkel bezwaar om in een dergelijke achtertuinzone bijgebouwen op te richten.

Het perceel van de aanvraag ligt aan de rand van de dorpskern van de Bevel, aan het begin van een open landschap met weilanden als beeldbepalend element en een relatief lage bouwdichtheid. Het perceel links van de aanvraag wordt begrenst door een parkgebied. De bestaande bebouwing concentreert zich in twee stroken aan beide kanten van Bevel-Dorp. Enerzijds oordeelt de deputatie dat het beoefenen van de duivensport functioneel verzoenbaar is met deze open omgeving aan de rand van een dorpskern. Anderzijds is de deputatie van mening dat de duivenhokken geen bedreiging vormen voor het open landschap. Beide duivenhokken worden ingeplant in een bestaande bebouwingstrook en tasten het open landschap bijgevolg niet aan.

Het perceel van de aanvraag heeft een geschatte oppervlakte van bijna 1860m². net zoals de percelen links en rechts van de aanvraag is het een relatief groot perceel in vergelijking met de andere percelen langs Bevel-Dorp, meer naar de dorpskern van Bevel toe. De deputatie is van oordeel dat beide duivenhokken, samen met een oppervlakte van 75m², de ruimtelijke draagkracht van het perceel niet in het gedrang brengen. De aangrenzende percelen en ook de kleinere percelen langs Bevel-dorp beschikken allemaal over bijgebouwen in de achtertuinzone. Er wordt bovendien voldoende afstand bewaard tussen de bestaande woning en de duivenhokken zodat het perceel over een volwaardige tuin blijft beschikken.

De deputatie oordeelt dat beide constructies op een voldoende ruime afstand van alle perceelsgrenzen worden opgericht zodat er geen sprake is van visuele hinder. Het te regulariseren duivenhok wordt op 2,2m van de linker perceelsgrens, op 19,2m van de rechter perceelsgrens en op ruim 7m van de achterste perceelsgrens opgericht. De bestaande beplanting op de perceelsgrens met het linker perceel functioneert hierbij als buffer, zodat een afstand van 2,2m niet voor problemen zorgt. Het nieuwe duivenhok wordt op 12m van de linker perceelsgrens, op ruim 9m van de rechter perceelsgrens en op 3m van de achterste perceelsgrens opgericht. Het achteraan grenzende perceel is niet bewoond zodat de afstand van 3m geen problemen oplevert.

De deputatie oordeelt ten slotte dat ook de andere hinderaspecten (geluidsoverlast en fecaliën) niet van die aard zijn dat de leef- en woonkwaliteit van de nabije omgeving in het gedrang brengen. De nabije omgeving kenmerkt zich, zoals reeds aangehaald, door een relatief lage bouwdichtheid. De duivenhokken worden bovendien ingeplant in een achtertuinzone op ruime afstand van de omliggende woningen. De afstand tussen het te regulariseren duivenhok en de woning op het linker perceel wordt geschat op 25m. die tussen het duivenhok en de woning op het rechterperceel wordt geschat op 35m.

Dit is de bestreden beslissing.

..."

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Een mededeling dat de bestreden vergunning werd verleend werd op 29 april 2013 aangeplakt. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 10 juni 2013, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Op grond van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO kan een beroep ingesteld worden bij de Raad door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij is eigenaar van de woning gelegen naast het perceel waarop de bestreden vergunning betrekking heeft. Het betoog van de verzoekende partij dat zij in haar tuin hinder en nadelen ondervindt door de overvliegende duiven, is aannemelijk. De verzoekende partij overtuigt dat zij belang heeft om beroep in te dienen bij de Raad.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING – EERSTE MIDDEL

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen:

"

Het college weigerde de stedenbouwkundige vergunning o.m. gelet op de (gedeeltelijke) ligging in agrarisch gebied conform het gewestplan. Dit is enkel mogelijk indien er sprake zou zijn van een professionele activiteit enerzijds (1) en een agrarische, minstens paraagrarische activiteit anderzijds (2).

Wat betreft het professioneel karakter stelt de Deputatie dat "de kweek en de duivensport een beroepsbezigheid zijn van de zaakvoerder van de BVBA Laarhoeve".

Uit de bestreden beslissing blijkt nergens op basis van welke stukken de Deputatie oordeelt dat de aanvrager als professioneel kan worden beschouwd. De gehanteerde motivering is niet afdoende aangezien het professioneel karakter van de activiteit een determinerend karakter heeft bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag. Indien de aanvrager niet als professioneel wordt beschouwd, en recreatief duiven houdt, is de activiteit in strijd met de van toepassing zijnde bestemmingsvoorschriften en dient de vergunning te worden geweigerd conform art. 4.3.1, §1, 1° VCRO.

Naast het professioneel karakter dient eveneens te worden aangetoond dat er gebeurlijk sprake is van een agrarisch dan wel para-agrarische activiteit. Ook dit blijkt niet afdoende uit het bestreden besluit. Er wordt weliswaar gesteld dat de aanvrager duiven kweekt en de duivensport beoefent, doch dit impliceert geenszins dat er sprake is van een (para-)

agrarische activiteit. Het spelen met duiven (duivensport) is een recreatieve bezigheid dewelke (net zoals bij de paardenmanèges) niet thuishoort in agrarisch gebied. Uit het bestreden besluit blijkt niet, minstens onvoldoende, dat de activiteit (1) een professionele activiteit betreft, en (2) deze activiteit als (para-)agrarisch kan worden beschouwd.

. . .

Daarbij dient opgemerkt dat zowel het college als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van oordeel waren dat de vergunning niet kon worden verleend gelet op de strijdigheid met de gewestplanvoorschriften. In zulks geval dient de Deputatie een 'dubbele' zorgvuldigheid na te streven (naar analogie met de dubbele onderzoeksplicht in hoofde van de overheid gekaderd tegen de zorgvuldigheid RvVb, 29 januari 2013, A/2013/0025), evenals zeer omstandig te motiveren.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de constructies die voor het houden van duiven zijn bestemd en het voorwerp uitmaken van de aanvraag, deels dan wel volledig gelegen zijn in een gewestplanbestemming agrarisch gebied.

2. Artikel 11, 4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt:

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden."

Volgens deze bepaling kunnen niet alleen zuivere landbouwbedrijven maar ook para-agrarische bedrijven gevestigd worden in agrarische gebieden.

Een para-agrarisch bedrijf wordt beschouwd als een bedrijf waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op is afgestemd.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de aanvraag, voor zover gelegen in agrarisch gebied, in overeenstemming is met die bestemming om reden dat "de professionele duivenmelkerij kan beschouwd worden als een para-agrarisch bedrijf, waarvan de activiteit onmiddellijk aansluit bij de landbouw en erop afgestemd is".

Er valt echter niet in te zien op welke wijze het professioneel "beoefenen van de duivensport" zou kunnen aansluiten bij landbouw en dan nog op een zodanige wijze dat deze activiteit thuishoort in agrarisch gebied.

In de mate dat het beoefenen van de duivensport wordt beschouwd als een para-agrarische activiteit, schendt de bestreden beslissing artikel 11, 4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 11 april 2013, waarbij aan de heer Marcel BEIRINCKX de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van een bestaand vrijstaand duivenhok en het oprichten van een bijgebouw/duivenhok op een perceel gelegen te Nijlen, Bevel-Dorp 9 en met kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nr. 27 P.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvrager en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG Nathalie DE CLERCQ